

τρα. Πήρε μέρος στις τηλεοπτικές σειρές «Άρτος και Θεάματα», «Γενιές της Σιωπής», «Γυμνοί Άγγελοι», «Τρίτο Σημάδι», «Μηδέν», «Φόντο Κόκκινο», «Ρουά Ματ» κ.ά. Συνεργάζεται τακτικά με τον Θεατρικό Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ («Θεατρίνες», «Μοτέλ Μπλουζ», «Η Αγνή του Θεού», «Δεσποινίς Τζούλια», «Ο θάνατος και η κόρη»). Για την ερμηνεία της στον μονόλογο της Η. Παπά «Η Μπαλάντα της Φρίκης» προτάθηκε για Βραβείο Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας Θ.Ο.Κ. Από τις τελευταίες της θεατρικές εμφανίσεις, οι κωμωδίες «Πανικός στο Υπουργείο», στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ, «Ένας ιππότης για τη Βασούλα», στο πλαίσιο του προγράμματος πολιτιστικής αποκέντρωσης, «Για την Ελένη» του Μάνου Καρατζογιάννη σε παγκύπρια πρώτη και «Νύχτες στη Ρώμη – Τενν και Άννα» του Φράνκο Ντ' Αλεσάντρο σε πανελλήνια πρεμιέρα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΡΠΕΤΣΑΣ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία. Σπούδασε Ιατρική Μηχανική και Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο και στο Χονγκ Κονγκ, ενώ παράλληλα παρακολουθούσε και σεμινάρια υποκριτικής. Υπήρξε μέλος αρκετών θεατρικών ομάδων και συμμετείχε σε πολλές παραστάσεις. Ανάμεσα σε άλλες: «Φον Δημητράκης» του Δημήτρη Ψαθά, «Εκκλησιάζουσες» του Αριστοφάνη, «Οι Ηλίδιοι» του Νιλ Σάμιον, «Αχ αυτά τα Φαντάσματα» του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο, «Ποια Ελένη» των Ρέπα-Παπαθανασίου, «Θεσμοφορίζουσες» του Αριστοφάνη κ.ά. Συμμετείχε στις τηλεοπτικές σειρές «Χάλκινα Χρόνια» (ΡΙΚ) και «Η γη της ελιάς» (ΑΛΦΑ). Με τον Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ συνεργάστηκε στις παραγωγές: «Γκυ Ντε Μωπασσάν – Τρεις ιστορίες», «Νομικές Περιπέτειες» (φιλοξενούμενη παραγωγή, Θεατράκι Ρ.Ι.Κ.), «Σάνδη-Σοπέν, στον δρόμο μου ένας άγγελος», «Χαρίκλεια Καβάφη» με τη Μαρία Αλιφέρη και «Η Κόμισσα της Φάμπρικας», μέσα στο πλαίσιο του Προγράμματος Πολιτιστικής Αποκέντρωσης.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΚΟΥΦΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Κύπρο και μεγάλωσε στην Ελλάδα. Το 1991 αποφοίτησε από την Παιδαγωγική Ακαδημία και άρχισε να εργάζεται ως δασκάλα δημοτικής εκπαίδευσης, ενώ παράλληλα συμμετείχε σε παιδικές εκπομπές. Το 1999 ξεκίνησε σπουδές στη σχολή Μαίρης Βογιατζή Τράγκα στην Αθήνα. Επιστρέφοντας στην Κύπρο, συνέχισε τις σπουδές της στη Δραματι-

κή Σχολή Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, από όπου και πήρε το δίπλωμά της το 2006. Συμμετείχε σε πολλές τηλεοπτικές σειρές («Μπρούσκο», «Τατούαζ», «8 λέξεις», «Κυπριώτικα σκετς»), σε θεατρικά αναλόγια στο Ανοιχτό Θέατρο, σε θεατρικές παραστάσεις στο Θέατρο Διόνυσος («Φωνάζει ο κλέφτης», «Να ζει κανείς ή να συζεί») και σε παραστάσεις χοροθεάτρου («Only Takes 45», «Ménage à trois», «Rules», «Ανεράδων Ονειρέματα»). Έχει μεταπτυχιακό στις Θεατρικές Σπουδές (2013). Σχεδίασε κι έλαβε μέρος σε πολλά εκπαιδευτικά προγράμματα, όπως το πανευρωπαϊκά βραβευμένο πρόγραμμα «The Living Book». Συμμετείχε στην κινηματογραφική ταινία «Ιρις» (2023). Με τον Θεατρικό Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ συνεργάστηκε στις παραγωγές: «Η Κόμισσα της Φάμπρικας», «Μικροί Φαρισαίοι», «Τώρα θα μιλήσω εγώ», «Πειραματόζωο», «Ενδρεία», «Οικεια Θύματα», «Βερεγγάρια, η αινιγματική βασίλισσα της Αγγλίας».

ΑΓΙΣ ΠΑΪΚΟΣ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία. Απόφοιτος της Σορβόνης με αντικείμενο τις κινηματογραφικές και θεατρικές σπουδές. Συνέχισε τις σπουδές του αργότερα στις Η.Π.Α. με υποτροφία. Επιστρέφοντας στην Κύπρο, εργάστηκε για αρκετά χρόνια ως τηλεοπτικός σκηνοθέτης σε ιδιωτικούς σταθμούς. Έχει σκηνοθετήσει τόσο για τον Θ.Ο.Κ. όσο και για άλλα θεατρικά σχήματα. Οι μικρού μήκους ταινίες του «Ashes of Summer» και «September» έχουν τιμηθεί με Βραβείο Κοινού στο «Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κύπρου» το 2010 και το 2011. Το 2012 ίδρυσε τον Θεατρικό Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ. Τρεις παραστάσεις του ξεχώρισαν για τις ερμηνείες τους: «Μανώλη» του Γ. Νεοφύτου (Βραβείο Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας του Θ.Ο.Κ. για την Ι. Σιαφκάλη), «Η Μπαλάντα της Φρίκης» της Η. Παπά (Υποψηφιότητα για Καλύτερη Γυναικεία Ερμηνεία στα Βραβεία του Θ.Ο.Κ. για τη Φ. Πέτσα), «Δεσποινίς Τζούλια» του Α. Στρίντμπεργκ (Υποψηφιότητα για Καλύτερη Γυναικεία Ερμηνεία στα Βραβεία του Θ.Ο.Κ. για την Ε. Σερένα). Το 2020 συμμετείχε στο Διεθνές Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ με την παράστασή του (μετάφραση/σκηνοθεσία) «Πανικός στο Υπουργείο» των Φρανκ-Μελάνι σε παγκύπρια πρεμιέρα. Το 2025 σκηνοθέτησε την παράσταση «Χαρίκλεια Καβάφη» με τη Μαρία Αλιφέρη.

Επιμέλεια κειμένων: Κατερίνα Χατζηστουλλή

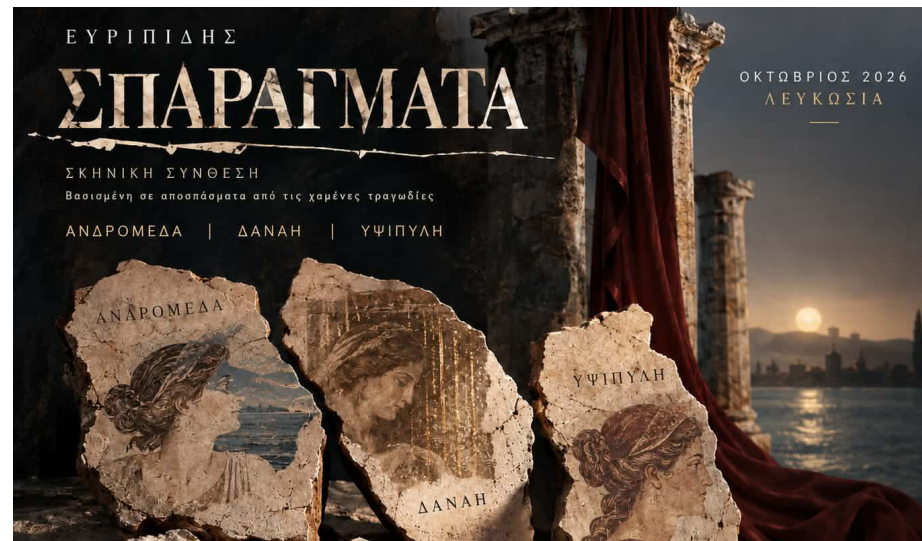
ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΣΠΑΡΑΓΜΑΤΑ

Σκηνική σύνθεση με βάση αποσπάσματα από τις χαμένες τραγωδίες του Ευριπίδη «Ανδρομέδα», «Δανάνη» και «Υψιπύλη»

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΕΣΤΙΑ
ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ

ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Σάββατο, 10 Οκτωβρίου 2026 | 15:30

Αίθουσα «Σηπηλιές»

Πάρκο Ακρόπολης | Nicosia Book Fest 2025

Ερμηνεύουν (με αλφαβητική σειρά):

Ζήνα Καυκαρίδου (Υψιπύλη, Χορός) | Γιώργος Κωνσταντίνου (Περσέας)

Νεόφυτος Νεοφύτου (Ακρίσιος, Αμφιάραος) | Φάνη Πέτσα (Δανάνη, Ευρυδίκη, Χορός)

Μάριος Σαρπέτσας (Εύννος) | Κατερίνα Σκουφάρη (Ανδρομέδα, Χορός)

Επιμέλεια κειμένων: Ανδρέας Χατζηθωμάς

Απόδοση στα νέα ελληνικά – Παρουσίαση – Σκηνοθετική επιμέλεια: Άγης Παΐκος

Διάρκεια: 20 λεπτά
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η σκηνική σύνθεση «Ευριπίδη Σπαράγματα» εστιάζει σε ένα ιδιαίτερο πεδίο της αρχαίας ελληνικής δραματουργίας: το αποσπασματικά σωζόμενο έργο του Ευριπίδη. Με επίκεντρο την *Ανδρομέδα*, τη *Δανάη* και την *Υψιπύλη*, θέτει σε διάλογο τρεις διακριτές γυναικείες μορφές της μυθολογικής παράδοσης, επιτρέποντας τη διερεύνηση της θέσης της γυναίκας, των οικογενειακών δεσμών και των σχέσεων εξουσίας στο ευριπίδειο δράμα.

Η έκθεση στον κίνδυνο και η σωτηρία στην ιστορία της Ανδρομέδας, ο εγκλεισμός και η πατρική εξουσία στον μύθο της Δανάης, καθώς και ο αποχωρισμός και η αναγνώριση στην *Υψιπύλη* συνιστούν διαφορετικές εκφάνσεις της ανθρώπινης δοκιμασίας. Η συγκριτική εξέταση των τριών μυθολογικών διαδρομών προσφέρει ένα πεδίο προβληματισμού σχετικά με την ελευθερία, την ευθύνη και τη σχέση ανάμεσα στην ανθρώπινη πράξη και τη θεϊκή παρέμβαση.

Η αποσπασματική διάσωση των έργων προσδίδει στη μελέτη και στη σκηνική τους προσέγγιση ιδιαίτερο φιλολογικό και θεατρικό ενδιαφέρον. Τα σωζόμενα χωρία, σε συνδυασμό με τις αρχαίες μαρτυρίες, αποτελούν τη βάση της μελέτης τους, ενώ τα κενά της κειμενικής παράδοσης αφήνουν ανοιχτά ερμηνευτικά ζητήματα. Η σύγχρονη σκηνική επεξεργασία αυτού του υλικού διαμορφώνει ένα πεδίο συνάντησης της φιλολογικής γνώσης με τη θεατρική δημιουργία, αναδεικνύοντας την ικανότητα των αποσπασμάτων να διατηρούν και να μεταδίδουν τη δραματική ένταση του ευριπίδειου λόγου.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Από τους τρεις μεγάλους διδασκάλους του αττικού δράματος στο αρχαίο ελληνικό θέατρο, ο Ευριπίδης υπήρξε ο πιο παραγωγικός, δεδομένου ότι έγραψε 92 δράματα. Είναι γνωστοί 81 τίτλοι έργων του, εκ των οποίων έχουν διασωθεί πλήρη τα 19. Ανάμεσα σε αυτά είναι και έργα που παίζονται αδιάλειπτα τόσο στην ελληνική επικράτεια όσο και στο εξωτερικό.

Η σκηνική σύνθεση με τίτλο Ευριπίδη Σπαράγματα επικεντρώνεται σε τρία από τα χαμένα

δράματα του Ευριπίδη, με κοινό άξονα ένα από τα αγαπημένα του θέματα: μια γυναικεία μυθολογική μορφή. Πρόκειται για τα δράματα: την Ανδρομέδα, που διδάχτηκε το 412 π.Χ. μαζί με το σατυρικό δράμα Ελένη, το οποίο διασώζεται στην ολότητά του, την Υψιπύλη, που διδάχτηκε το 408 π.Χ. μαζί με τις Φοίνισσες, και τη Δανάη, για την οποία δεν έχουμε καθόλου πληροφορίες και παραμένει άγνωστο το πότε διδάχτηκε.

Το 2002, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ «Επιδαύρια», το «Αμφι-Θέατρο» του διακεκριμένου σκηνοθέτη Σπύρου Ευαγγελάτου ανέβασε σε παγκόσμια πρώτη μια εκδοχή της *Υψιπύλης*. Το κείμενο είχε μεταφραστεί και συμπληρωθεί από τον ακαδημαϊκό Τάσο Ρούσο. «Ένα είναι βέβαιο», αναφέρει ο Ευαγγελάτος. «Το έργο δεν είναι τραγωδία, αν και δε λείπουν (όπως και στον Ίωνα) δραματικές εξάρσεις. Μοιάζει συγγενικό με την *Άλκηστη*, την *Ιφιγένεια εν Ταύροις*, την *Ελένη*, τον *Ίωνα*. Ανήκει, λοιπόν, στον κύκλο των έργων του Ευριπίδη που συνήθως ονομάζουμε “ειρωνικά δράματα”. Στην *Υψιπύλη* ειδικότερα συγκεντρώνονται όλα τα συστατικά που αργότερα έδωσαν τροφή στο αρχαίο ελληνικό μυθιστόρημα και, κατ’ επέκτασιν, στη λογοτεχνία της Δύσης: έρωτες, φόννοι, κατάρτες θεών, σκλαβοπάζαρα, χαμένα παιδιά που στο τέλος βρίσκονται, πειρατές, εμφανίσεις θεών, θάνατοι και “αναστάσεις”, φίδια που φονεύουν κλπ. Και, βεβαίως, ευτυχές τέλος. Η *Υψιπύλη* μου θυμίζει έντονα τον Περικλή του Ζαΐζη. Η παράσταση του ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟΥ στηρίζεται, κυρίως, στη γοητεία που αναδίδει η αίσθηση της αποσπασματικότητας. Ενώ, δηλαδή, αφηγείται τον μύθο όπως “αναστηλώθηκε”, επιδιώκει συγχρόνως να θυμίζει ότι η αναμέτρησή μας γίνεται μ’ ένα κείμενο ελλειπές. Η αποσπασματικότητα φέρει κάτι απ’ τη γοητεία της αφαιρετικήςποίησης, απ’ την αχλύ του ονείρου».

ΖΗΝΑ ΚΑΥΚΑΡΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1970. Συμμετείχε από μικρή ηλικία σαν ηθοποιός και βοηθός σκηνοθέτη σε παραστάσεις, κυρίως παιδικές, του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, του Νέου Θεάτρου και του Σατιρικού Θεάτρου. Σπούδασε στο Ρωσικό Κρατικό Πανεπιστήμιο Σκηνικής Τέχνης της Αγίας Πετρούπολης και στη Δραματική Σχολή «Βλαδίμηρος Καυκαρίδης». Εργάστηκε ως σκηνοθέτης – παραγωγός στον ΑΝΤ1 Κύπρου και στο Plus TV από το 1994 μέχρι το 2011. Από το 2011 μέχρι σήμερα εργάζεται ως ηθοποιός. Επίσης εργάζεται στη γραμματεία της Δραματικής Σχολής «Βλαδίμηρος Καυκαρίδης». Πρόσφατες παραστάσεις (Σατιρικό Θέατρο): «Το ξύλο βγήκε απ’ τον παράδεισο» – Α. Σακελλάριου, «Ηλέκτρα» – Σοφοκλή. Με τον Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ συνεργάστηκε στις παραγωγές «Ξαφνικά πέρασι το καλοκαίρι», «Εστεμμένες» και «Ενυδρείο».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία. Σπούδασε στη Δραματική Σχολή «Βλαδίμηρος Καυκαρίδης». Συμμετείχε, ανάμεσα σε άλλες, στις παραστάσεις «Προφ», «Βασίλης Μιχαηλίδης», «Μάνα Κουράγιο», που ανέβηκαν στο Σατιρικό Θέατρο (κατά την περίοδο 2002-2004), στην τραγωδία «Επτά επί Θήβας» στον ΘΟΚ και στη «Δωδέκατη Νύκτα» στο Θέατρο «Λέξη» του Γιώργου Τσιάκκα. Έλαβε μέρος στις κινηματογραφικές ταινίες «Τελευταίος Γυρισμός», «Ακάμας» και «Εξοδος». Τηλεοπτικά, συμμετείχε στις σειρές «Η Πλατεία», «Γαλατείας και Πυγμαλίωνος», «Οι Τάκκοι», «Μαπ Κεμπάμπ», «Ευρωκυπραίои» και «Βασίλης Μιχαηλίδης». Είναι, επίσης, απόφοιτος σχολών δημοσιογραφίας, μάρκετινγκ και δημοσίων σχέσεων. Ως δημοσιογράφος και φωτορεπόρτερ δούλεψε, από το 1992 μέχρι το 2008, για εφημερίδες, περιοδικά και ειδησεογραφικά πρακτορεία στην Κύπρο και την Ευρώπη. Από το 2008 εργάζεται στον τομέα της επικοινωνίας, των εκδόσεων και της διαχείρισης Social Media. Εργάστηκε για 15 χρόνια ως διευθυντής εκδόσεων και επικοινωνιολόγος εταιρείας με έδρα τη Λευκωσία, έχοντας τους λογαριασμούς σημαντικών εκδοτικών και επικοινωνιακών project και τη διαχείριση κρίσεων πελατών στους τομείς της υγείας, των κατασκευών, της ενέργειας, των χρηματοοικονομικών, των πετρελαιοειδών, του περιβάλλοντος και του πολιτισμού. Από το 2022 διατηρεί δικό του γραφείο συμβούλων επικοινωνίας, την Connekt, η οποία δραστηριοποιείται στην Κύπρο και την Ελλάδα. Με τον Θεατρικό Πολυχώρο ΕΣΤΙΑ συνεργάστηκε στις παραγωγές «Τώρα θα μιλήσω εγώ», «Πειραματόζωο», «Ενυδρείο», «Βερεγγάρια, η αινιγματική βασίλισσα της Αγγλίας» κ.ά.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής της Ελληνικής Μουσικής Ακαδημίας Κύπρου (παράρτημα της Σχολής Κωστή Μιχαηλίδη Αθηνών), του Θεάτρου Τέχνης Κύπρου και του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν στην Ελλάδα. Συνιδρυτής του Θεάτρου Τέχνης Κύπρου και του Λαϊκού Θεάτρου Κύπρου (1961-63). Συνεργάστηκε με διάφορους θιάσους. Πήρε μέρος σε εκατοντάδες θεατρικές εκπομπές στο Ραδιόφωνο και την Τηλεόραση. Διατέλεσε Διευθυντής και Σκηνοθέτης του πρώτου επαγγελματικού Παιδικού Θεάτρου του Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας Κύπρου (1966-1969). Τακτικός ηθοποιός για 30 χρόνια στον Θ.Ο.Κ. (1971-2000). Επί σειρά ετών διετέλεσε Πρόεδρος της Ένωσης Ηθοποιών Κύπρου. Υπήρξε εμπνευστής και συνιδρυτής του Νεανικού Θεάτρου Κύπρου. Οργάνωσε θεατρικά εργαστήρια διαμορφωμένα για παιδιά με ειδικές ικανότητες στο Ίδρυμα Σκαπανέας. Μέσω των επιμορφωτικών προγραμμάτων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού δίδαξε θέατρο και θεατρικό παιχνίδι σε μικρούς και μεγάλους. Για δέκα χρόνια επικέντρωσε τη διδασκαλία του θεάτρου σε άτομα τρίτης ηλικίας. Από το 2005 έως το 2013 διετέλεσε Εκτελεστικός Διευθυντής του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και Διευθυντής και οργανωτής του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος. Το 2006 εξελέγη μέλος της Επιτροπής Δραματικού Θεάτρου στο Παγκόσμιο Συνέδριο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου ΙΤΙ, ενώ το 2008 και το 2011 εξελέγη Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. Το 2013 του απονεμήθηκε το βραβείο Δώρου Λοΐζου για τη συνολική του προσφορά στον πολιτισμό. Το 2022 του απονεμήθηκε από την Ένωση Ηθοποιών Κύπρου (ΕΗΚ) το βραβείο για τη συνολική του προσφορά στο θέατρο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΣΑ

Αριστούχος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη (κατόπι εξετάσεων του Υπουργείου Πολιτισμού), απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Τμήμα Θεατρολογίας (πρωτεύσασα μεταξύ των αποφοίτων του 2004), και αριστούχος απόφοιτος του μεταπτυχιακού προγράμματος Θεατρικών Σπουδών στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Στην Αθήνα ήταν μέλος των θεατρικών θιάσων «Ex Animu» και «Monahestus», μέλος του Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών και μέλος του Επιστημονικού Συλλόγου Θεατρολόγων. Συμμετείχε ως ηθοποιός στο Φεστιβάλ Επιδαύρου, στο Θέατρο της Άνοιξης, στο Θέατρο Τέχνης, στον Θ.Ο.Κ., στο Θέατρο Ένα, στο Θέατρο, στο Π.Α. Θέατρο και σε άλλα ιδιωτικά θέα-